

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4014

гр. София, 11.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в закрито заседание на 11.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

като разгледа дело номер **5483** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/
във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Постъпила е молба от жалбоподателите С. В. М., Т. И. С., В. С. Д., В. С. М., П. Я. Д. и К. Д. А., подадена от процесуален представител адв. А. И. Л., с която се иска изменение на постановеното по делото решение № 1403/06.03.2023 г. в частта за разноските, като им бъдат присъдени такива за заплатено адвокатско възнаграждение, в следните размери:

С. В. М.- 1 500 лв.;

Т. И. С.- 1 500 лв.;

В. С. Д.- 900 лв.;

В. С. М.- 900 лв.;

П. Я. Д. - 900 лв.;

К. Д. А.- 850 лв.

Жалбоподателите поддържат, че с постановеното по делото решение жалбата им е изцяло уважена, но неправилно е редуцирано заплатеното от тях адвокатско възнаграждение поради прекомерност. Не е отчетена фактическата и правна сложност на спора, а е приложен неотносимия критерий за размер на материалния интерес, обусловен от увеличението на паричното обезщетение за отчуждавания имот. Поддържат, че материалният интерес, определен по този начин, е неизвестна величина към момента на сключване на договора за правна помощ и зависи от резултата в производството и посоченото в обжалвания административен акт. Изтъкват, че присъдените разноски били под предвидения минимум в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Наредбата/. Уточняват, че претендират разноски за възнаграждение за един адвокат, че това е адв. К.-Л., че претенцията им е под размера на сумата за заплатения адвокатски хонорар и че списъкът е изготвен от адв. Л., като за неговата защита не се търсят сторените

разходи.

Административният орган оспорва молбата.

Въз основа на доказателствата по делото съдът установи следното:

С оглед направеното уточнение в молбата на жалбоподателите, същите са направили следните плащания за адвокатско възнаграждение:

С. В. М. - 3 500 лв. за адв. възнаграждение за изготвяне и подаване жалба на адв. К.-Л., от които претендира 1 500 лв.;

Т. И. С. - 3 500 лв. за адв. възнаграждение за изготвяне и подаване жалба на адв. К.-Л., от които претендира 1 500 лв.;

В. С. Д. - 1 550 лв. за адв. възнаграждение за изготвяне и подаване жалба на адв. К.-Л., от които претендира 900 лв.;

В. С. М.- 1 550 лв. за адв. възнаграждение за изготвяне и подаване жалба на адв. К.-Л., от които претендира 900 лв.;

П. Я. Д.- 1 550 лв. за адв. възнаграждение за изготвяне и подаване жалба на адв. К.-Л., от които претендира 900 лв.;

К. Д. А.- 1 260 лв. за адв. възнаграждение за изготвяне и подаване жалба на адв. К.-Л., от които претендира 850 лв.

За адвокатската защита на жалбоподателите, оказана от адв.Л., не се претендират разноски за възнаграждение и не са представени писмени доказателства да са сторени такива.

При така установените факти, съдът намира, че молбата на жалбоподателите е неоснователна.

По силата на законова делегация с решение на Висшия адвокатски съвет е приета Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Наредбата/. Според нейните разпоредби в относимите към настоящия случай хипотези, минималните адвокатски възнаграждения се определят от вида на оказваната защита и от величината на претендирания материален интерес. Съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК разноски се заплащат съобразно с уважената част от иска.

Доколкото се претендират разходи за заплатено възнаграждение на адв. К.-Л., чиято процесуална дейност се изразява единствено в подаване на жалбата по делото, приложима е разпоредбата на чл. 9 от Наредбата, според която минималното възнаграждение е в размер на $\frac{3}{4}$ от възнаграждението по чл. 7 или чл. 8, но не по-малко от 400 лв. Посоченият пределен минимум се отнася за всички жалбоподатели, а не за всеки един поотделно.

Не отговаря на истината твърдението, че с постановеното по делото решение жалбата е уважена изцяло. Тя е уважена частично, като оценката на отчуждавания имот е увеличена със сумата 6 323,58 лв., докато жалбоподателите са претендирали увеличение в размер на сумата 328 992 лв.

Преди да се приложи законовия принцип за преценка на фактическата и правна сложност на делото, размерът на заплатеното адвокатско възнаграждение следва да бъде съобразен с вида на оказваната защита и размера на уважената част от претенцията. Като се съобразят посочените критерии и липсата на участие на адвоката, разноски за чието възнаграждение са претендират, в съдебната фаза на спора, следва изводът, че присъдените разноски са правилно определени по размер. С оглед направените в молбата на жалбоподателите уточнения, размерът им би могъл да бъде редуциран още в съответствие с правилото на чл. 9 от Наредбата, пречка за което е забраната за *reformatio in peius*.

Поради изложеното, Административен съд София град, 24 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата по чл. 248 ГПК на С. В. М., Т. И. С., В. С. Д., В. С. М., П. Я. Д. и К. Д. А., с която се иска изменение на постановеното по делото решение № 1403/06.03.2023 г. в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване на основание чл. 248, ал. 3 ГПК.

СЪДИЯ: